

KRISZTA

KEMÉNY GYÖRGY
GRAFIKUS KIÁLLÍTÁSA
PÉCSI KISGALÉRIA
/SZT. ISTVÁN TER 4/
1987. SZEPT. 11 - OKT. 4

H

a léteznek szerelmes versek, s ezek kötetté duzzadhatnak, miért ne lehetne egy egész kiállítást csak szerelmes rajzokkal, szerelmes fényképekkel megtölteni? Lehet, íme, ez a tárlat, majdnem tíz év munkáinak gyűjteménye éppen ilyen. Itt minden darab ihletője, modellje, műzsája egyetlen ember: feleségem, Dávid fiam édesanyja, Jerger Krisztina művészettörténész, kiállításrendező, akinek remek figurája, teste tájai, bőre színe az első pillanattól újra meg újra rajzolásra, fényképezésre ösztökél. Kriszta azt jelenti nekem, amit Rembrandtnak Saskia, Dalinak Gala jelentett: az élet forrását, a Nőt, az Asszonyt, akit megörökíteni gyönyörűség. Az egészséges, telivér női test az ősember Kyrenekai Vénuszától a görög, a reneszánsz, a barokk és rokokó kultúrán, Manet-n, Picassón át Saloméig témája festőknek szobrászoknak. Nem minden nő alkalmas azonban a modell szerepére, még a felkapott filmsztárok vagy címlaplányok mindegyike sem, mert ők sokkal inkább épp aktuális női idők csupán, s nem a testi harmóniának, a hajlatok, domborulatok arányos váltakozásának, a hol lendületes, hol megtorpanó kontúrrajznak, a bársonyos és megcsillanó bőrfelületek zenei ritmusának, a plasztikai erőnek, tehát a mindig aktuálisnak, a valódi, művészi szépek a hordozói. Liz Taylort még tündöklése, a „Cleopatra” idején is csúnyának, rossz arányúnak, túl nagy fejűnek, alacsonynak és vastag karúnak tartottam. Méghogy a világ legszebb asszonya! Kriszta viszont elegánsan magas, kifejező mozgású, egyszersmind izgalmasan plasztikus jelenség, és szépsége még csak fokozódott, líraibbá vált állapotosnak a lágy, telt hassal, szoptatáskor a nagy és kerek mellekkel, ma pedig Dávid izmos kis testével párban. Ősi és természetes szépség ez, úgy tökéletes, mint ahogy egy alma, egy fa, egy lepke, a felhős ég az. És ugyanúgy megúnthatatlan, inspiráló. Ezért ismétlődnek ezen a kiállításon annyiszor ugyanazok a kinagyított testmotívumok fényképen, toll és pasztelkréta rajzon, sőt plakáttá fogalmazva is, ezért fog e tárlat itteni bezárása után is tovább élni, gyarapodni a műteremben.

A sok – filmes nyelven szólva – „közelkép” ellenére számomra a legfontosabb mégis két „távoli” felvétel, amelyeken pedig Krisztina maga aránylag kicsi: az egyikben meredek sziklafal tövében a tenger végtelen kéjében áll meztelenül, áhítatosan kissé megemelt karokkal, mint a táj szerves és fontos része, a másikon egy múzeum görög szobrai közt tart felénk lendületes léptekkel, és a mai öltözék ellenére közéjük tartozónak látszik, egyívású velük, még hajkoronája is megismétli a mögötte magasló Karyatidákét. Természet, kultúra, lám, az emberi világ e két legfontosabb lételeme beelátható, belesűríthető egyetlen ember képébe, a másik pedig, aki mindezt beelátja, munkák hosszú sorában próbálja megfogalmazni ezt a mély, fontos élményét. Ez egy szerelmes kiállítás.

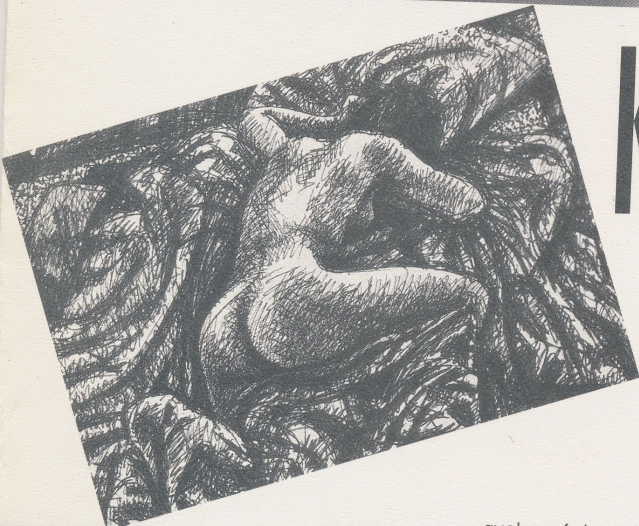
Kemény György

1987. augusztus 9.

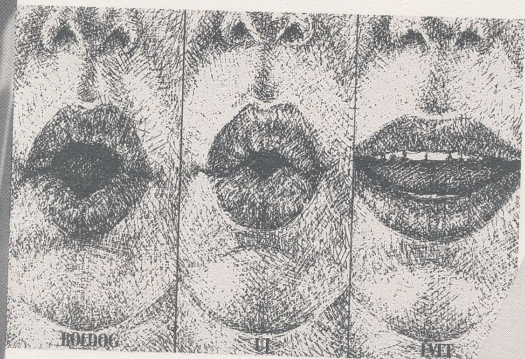
Neores Sándor:
SZENT GYÖRGY
ÉS A
SÁRKÁNY

Nemzeti

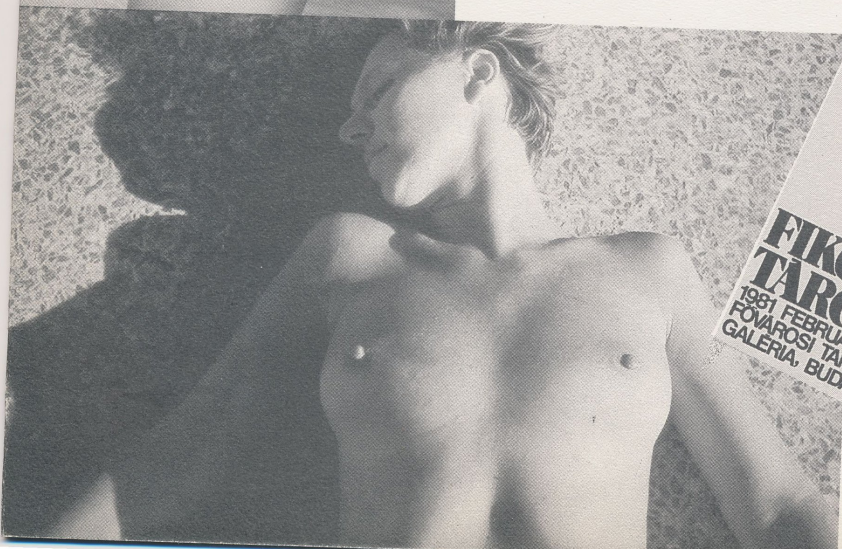
Kemény György grafikus, képzőművész, 51 éves. Rajzol, plakátot tervez, installációt készít. „Az Utolsó Vacsora” című önálló tárlata is térbe-rendezés volt, ahol fontos szerepet kaptak a napi műsort adó, dramaturgiai csomópontokon elhelyezett TV-készülékek. A tavalyi, műcsarnoki „100+1 éves a Magyar Plakát” című nagy kiállítás megoldása is az ő nevéhez fűződik. Az utóbbi időben főként filctollal és olajpasztell krétával dolgozik, ilyen munkái rendszeresen láthatóak a Pécsi Galéria „Rajz/Draeing” bemutatóin. Rangos nemzetközi elismerést Lengyelországban és Japánban kapott plakátjaiért, idén New Yorkban szerepelt a „The Art Directors Club” kiállításán és évkönyvében grafikája. A nemrég megjelent „Contemporary Designers” című kötet részletesen ismerteti munkásságát.

4. TENDENCIAK 1970-1980

FIKCIÓ ÉS TARGYIASSÁG
1981 FEBRUÁR 26 - ÁPRILIS 1
FOVÁROS TANÁCS OBUDA
GALERIA, BUDAPEST III. FŐ TER 1

A kiállítást rendezte:
Jerger Krisztina
A katalógust tervezte:
Kemény György
Felelős kiadó:
Pinczehelyi Sándor

